

Chiêu tinh tâm

Cố tự rêu phong ẩn cuối đồi
Đường mòn con dốc đổ nghiêng xuôi
Lơ thơ bụi trúc già cằn cỗi
Rậm rạp bóng đa mọc mẩy đồi
Tiếng mõ xa xa đều vọng tối
Nhịp chuông đâu đấy lảng từng hồi
Bóng chiêu tinh mịch ru hồn cõi
Rũ sạch muộn phiền tâm thảm thơi.

Thảnh thơi dạo bước lầm lên đồi
Nghe suối reo vui nước chảy xuôi
Lòng nhẹ mênh mang trần lụy cõi
Tâm bình thư thái rũ sâu đồi
Hương trầm thoang thoảng đưa tim lối
Lời kệ ngân nga nhắc khứ hồi
Không sắc vô thường từ mẩy cõi
Tu thân giải thoát kiếp con người.

Thảo Phạm

Ngưỡng cửa Tử Sinh

Quanh quẩn trong vòng cửa tử sinh
Trần gian khổ lụy chẳng an bình
Đeo mang hoài kiếp luân hồi mãi
Chìm đắm bờ mê luyến chữ tình.

Hạnh phúc tìm đâu gió thoáng bay
Bóng câu thoát đã ngã trời tây
Sinh ly tử biệt nhiều chua xót
Ngang trái lệ hoen mi thấm đầy.

Vinh hoa danh vọng giữa cuộc đời
Ân oán buộc chí chẳng cõi rời
Sân hận gieo mầm ướm hạt giống
Thở than cũng thế khó lòng với.

Tin nhuần lời Phật lẽ nhân sinh
Huấn dụ từ tâm trí huệ minh
Nhất niệm Di Đà... mong Tịnh Độ
Tim đường giải thoát tự nỗi mình...

Diệu Hoa

